

Helge Rønning sagde. Det var jo, at der ikke er noget til hinder for, at en privatisering kan sikre opretholdelse af public service. Det sagde han.

Men det forudsætter to ting. Den ene er, at man stiller de samme krav til i det her tilfælde TV 2 i fremtiden som til Danmarks Radio. Det gør man i Norge for deres NRK og deres TV 2.

Det andet, han fremhævede, var, at der skulle være tilstrækkeligt økonomisk grundlag, bl.a. et reklamegrundlag. Og der er det jo sådan i Danmark, at TV 2 har ca. 1 mia. kr. i indtægt, men i Norge er grundlaget 1,4 mia.

Så det, Rønning sagde, var ikke, at det bare var at køre derudad, tværtimod. Sådan som det var stillet op, og som han kunne se det i medieaftalen, gik det ikke. Jeg tror også, hr. Jens Rohde godt ved, når han hører rigtigt efter, at modellen, som man lægger op til her, advarede Rønning kraftigt imod. Men han advarede ikke imod, at man privatiserede. Det kunne man godt gøre, hvis betingelserne var til stede.

Det er sådan, jeg tager ekspertviden. Ekspertter fortæller mig noget; jeg lytter, men jeg behøver ikke være enig med dem. Og det kan også være, at jeg er enig med dem i nogle ting, men måske uenig i vedkommendes grundlag. Men jeg har lyttet, og jeg forstod i hvert fald, hvad han sagde. Men der er åbenbart nogle, der måske ikke har villet forstå, hvad det var, han sagde.

Med hensyn til selve de ændringsforslag, som vi stiller sammen med en række andre partier, gør vi det, fordi vi mener, at der er en række ting i det, der laves nu, som forringer det, vi kender i dag, med en alsidig og en mangfoldig public service-organisation eller -organisationer.

Det gør man, fordi man for TV 2's vedkommende lægger de første spor i retning af, at man vil en privatisering. Men det er jo altså kun de første spor. Når jeg tager netop Helge Rønnings bemærkninger i betragtning, så er det, fordi grundlaget i Danmark ikke er til stede; men i det lovforslag, der ligger, tager vi altså ikke endelig stilling til det, det ved jeg udmærket godt.

Så går jeg til den anden del af public service, nemlig hvordan man sikrer det. Hvordan sikrer man uafhængigheden af den redaktionelle linje, som ligger i radio og tv?

Kl. 11.15

Når man tænker på, hvordan man ville reagere, hvis man f.eks. på store danske dagblade blev udsat for bestyrelser, der sagde: Nu vil vi til at bestemme, ikke enkelte artikler naturligvis, men alligevel gå meget grundigt ind i nogle

overvejelser om den redaktionelle linje, hvordan tror vi så, at danske dagbladsjournalister ville reagere? Der er planer om at fusionere bestemte dagblade. Det mener man godt man kan gøre og have den fælles bestyrelse, fordi man ved, der i Danmark er en tradition for, at uanset dette vil den redaktionelle linje være uantastet af, hvilken bestyrelse der er.

Vi kender det også i dag, at Ekstra Bladet og Politiken i en række spørgsmål kan have forskellige opfattelser.

Det er uklart, hvor langt man vil gå i det her, for efter de svar, vi har fået i dag – igen – må jeg sige, at det stadig væk er noget uklart, for der er jo tale om en ændring i forhold til den nuværende bestyrelses ansvar. Man skal ikke ned i detaljer, og vi kan forstå, at ministeren ikke synes, man nødvendigvis skal beskæftige sig med det, der skal ske lige omkring kl. 12. Det synes han ikke man skal. Men han siger ikke, at bestyrelsen ikke kan, og det kan den sådan set også i dag. Der troede vi bare, at der ikke var nogen i bestyrelsen, der nogen sinde kunne finde på at beskæftige sig med sådan noget. Og nu er der så bestyrelsesmedlemmer, der mener, at det er noget, de skal have indflydelse på.

Derfor er det også vigtigt, at man i den nuværende lovgivning er klar og præcis. Det er man ikke, og ministerens svar er heller ikke klart og præcist. Det er et forsøg på at skærme af i forhold til de mest grove og vidtgående ændringer, som f.eks. Dansk Folkeparti har været inde på, at de gerne vil have, men jeg kan ikke se, at det er skærmet endeligt af.

Men det, der altså er helt afgørende, er selvfølgelig at sikre, at Danmarks Radios medarbejderes redaktionelle frihed er til stede, og at der er en ledelse, som har ansvaret for den redaktionelle linje. Er man utilfreds med ledelsen i øvrigt, så kan man fyre den, men det er ikke bestyrelsen, der skal blande sig i en række af de forhold, som man kan frygte, at bestyrelsen i fremtiden vil blande sig i, uanset at der er lavet en afskærmning.

Det er også derfor, vi har stillet de ændringsforslag, vi har stillet. Det er netop for at understrege, at vi synes, det er vigtigt, at bestyrelsen stadig væk har det ansvar, den har i dag, og ikke skal have mere ansvar, end den har i øjeblikket, og ikke skal blande sig mere, end den gør i øjeblikket.

Det er nok de to ting, nemlig fremtiden for TV 2 og public service, der har været mest diskuteret, men der er jo også i det her lovforslag